

VZKŘÍŠENÍ

ZPRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 67 – leden 2006

Římský oběd

U stolování se toho obvykle namluví hodně a je to většinou dobře. Zpravidla si ale z takových rozhovorů, zejména pokud je vedeme s těmi, s nimiž jsme zvyklí stolovat téměř každodenně, toho mnoho nezapamatujeme. Přesto se ale někdy stává, že zažijeme výjimku, že nám něco v paměti přeci jen utkví. Něco podobného se před časem stalo i mně. Seděl jsem v naší koleji při obědě u stolu s jejím rektorem a on, byť už ani přesně nevím, jak jsme se k tomu dostali, mi začal vyprávět jeden příběh. Nebyl z jeho vlastní hlavy, ale měl ho z přednášky jednoho německého, pravda, značně kontroverzního, teologa. I když jsme se samozřejmě neshodli se závěry, které onen teolog ze svého (nebo jestli ho i on také jen od někoho slyšel) podobenství učinil, příběh sám o sobě je moc hezký. Vypráví přibližně (a znalý čtenář mi odpustí, že pro naše účely onen příběh poněkud přizpůsobím) o tom, jak jednou přišel do jedné vesnice jistý člověk, kterému se podařilo rozdělát oheň, a ten oheň vesničanům zanechal. Samozřejmě s úkolem, aby ho nejen udržovali, ale také dávali dál, aby i ostatní měli světlo a teplo a mohli tak vidět a nebylo jim zima. Což zpočátku také tak činili. Ale protože si vesničané toho ohně opravdu velmi vážili, postavili mu nejen velký chrám, nejen ho začali uctívat, to všechno bylo ještě v pořádku, ale především se začali ze všech sil soustředit téměř výlučně na to, aby oheň uchránili před zhasnutím. Jenomže dokud do chrámu chodilo tolik lidí, a to i ze širokého okolí, protože pověst o ohni se mezitím značně rozšířila, bylo veliké nebezpečí, že by oheň skutečně mohl přijít k úhoně.

A tak vesničané začali svůj oheň stále víc v chrámě zavírat, nikomu už o něm neříkali a už vůbec nedovolili, aby se k němu kdo přiblížil. Nakonec i oni sami se báli k ohni přiblížit a začali se mu klanět jen z uctivé vzdálenosti. Tím on nejprve přestal plnit to, k čemu byl vesničanům dán, totiž aby dával světlo a hřál, ale protože už pak nebylo, kdo by se odvážil přiložit, zhasl jim nakonec úplně.

Tolik příběh. Jistě by se dal vykládat vícero různými způsoby, a byť bychom s některými výklady patrně nesouhlasili, přesto je ono podobenství ve svém jádru nesmírně pravdivé. A je nám jasné, když se zamyslíme nad tím, kdo koho ve vyprávění představoval, že se netýká v první řadě nikdy nenošeného svátečního saka nebo jen věčně garážovaného a nikdy nepoužitého auta, ale především naší víry, našeho vztahu s Kristem Pánem; on je onen člověk, co umí rozdělat oheň, a my jsme vesničané. I nám se totiž může stát, že ze samé počáteční radosti z víry, z jejího ohně postupem času úplně zapomeneme, co vlastně taková víra znamená. Že se začneme soustředit pouze na to, abychom ji uchovali, a tak, aby nám ji nikdo náhodou nezačal vyvracet, o ní přestaneme s kýmkoliv mluvit a začneme ji skrývat ve svém soukromí. Zároveň se tím pádem přestaneme starat o to, abychom ji nějak živili, protože k tomu přestaneme mít důvod, když jsme ji tak dobře schovali, a přestaneme chodit k jejímu zdroji, ke Kristu. To také z určité pohodlnosti, protože v uctivé vzdálenosti k nám jen těžko může dolehnout jeho hlas, který by po nás také mohl třeba něco chtít. Tím ale nejenže svou vírou nikoho neobohatíme, ale i my sami ztratíme ze své víry nejprve radost, i nám přestane dávat světlo a hřát nás, a nakonec, dříve nebo později, ji ztratíme úplně, vyhasne nám (a my to třeba ani nepozorujeme, protože z uctivé vzdálenosti se jejímu domněle hořícímu ohni budeme klanět dál).

A to je skutečně jedna z nejhorších věcí, která se nám může stát.

Nevím, zda předešlé úvahy a celý příběh někomu nepřipadají poněkud nepochopitelné nebo zbytečné. Možná má pravdu. Ale v každém případě si z toho všeho můžeme odnést, že i během oběda se dá hovořit o něčem užitečném. Aspoň pro někoho.

P. Jan Houkal

- Snášejte rádi své obtíže. Milujte Boha, který za vás tolik trpěl.
- Kdo chce plodně pracovat, musí mít lásku v srdci a trpělivost v práci.

• Pánu se líbí, když všechno, co pro něj konáme, konáme s radostí.
Don Bosco

Je za námi měsíc z nového roku 2006 nebo dva měsíce církevního roku nebo jedno pololetí školního roku nebo třičtvrtě roku po odchodu otce Mariana.

Náš nejnověji příchozí otec Jan děkoval na konci roku nám farníkům mimo jiné i za to, že jsme přijali jeho i otce Petera vlídně a přátelsky.

Vážení otcové, dovolte poděkovat nyní Vám. Za Vaše milé a přátelské chování, za respektování a podporu našich zavedených aktivit, za snahu zapojit co nejvíce lidí do farního dění.

Milý otče Jene, milý otče Petere, díky za Vaši službu. Přejeme Vám, aby dobré dílo, které u nás konáte, bylo k větší slávě Boží, ke spokojenosti vás kněží a nás farníků.

A protože otec Peter v těchto dnech slaví své 30té narozeniny, přejeme mu dobré zdraví a radost na cestě, kterou kráčí, ochranu Boží a Panny Marie.

Ať paprsek milosti, který zasáhl Vás, otče, předáváte dál, svým farníkům nynějším i budoucím.

● ZPRÁVY

⇒ **Paní Lída Buriánová** přijala místo pastorační asistentky naší farnosti.

⇒ **Tříkrálová sbírka**

Nesmírně děkuji všem, kteří se v prvolednovém mrazivém týdnu aktivně zapojili do Tříkrálové sbírky. Samozřejmě i všem ostatním, kteří do ní přispěli. Vybralo se 26 898,- Kč.

V souvislosti s touto sbírkou si vás dovoluji informovat o tom, že částí vybraných financí je možné pomoci někomu, kdo se nalézá ve stavu sociální nouze (nelze však dotovat opravy staveb apod.). Má-li někdo z vás zájem o jednorázovou finanční výpomoc, napište žádost, v níž uvedete, k čemu konkrétně byste potřebovali peníze získat. Tuto žádost doplněnou adresou a telef. číslem předejte laskavě do 30. ledna do sakristie v obálce nadepsané „PRO FCH“. My se po projednání na schůzce farní charity pokusíme doporučit 1-2 nejnaléhavější sociální projekty ku schválení komisi Arcidiecézní charity.

S přáním požehnaného roku vám všem jménem Farní charity Strašnice
Ing. Ludmila Tylová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Čtyři králové ze Strašnic u pana nuncia Causera

⇒Ministranti

Zveme mladší chlapce k ministrování. Rodiče nebojte se povzbudit své syny k této čestné službě u oltáře. Schůzky ministrantů se budou konat každý měsíc.

⇒Jarní prázdniny pro děti a mládež

Od 12. do 18. února zveme děti a mládež na společný pobyt na horách. Jedeme do Orlických hor na centrum života mládeže Vesmír v Deštné. Možnost sáňkování, běžkování i sjezdování. Informace u Lídy Buriánové. Spacák s sebou. Cena pobytu a cesty 1250 Kč + vleky. Kapesné: ne více jak 100 Kč.

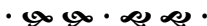
⇒Kurs přirozeného plánování rodičovství

Na pozvání P. Balíka Liga pár páru – manželé Prentisovi - zahájí ve čtvrtek 23. února od 19.00 hod. v divadelním sále kurz PPR. Kurs je vhodný především pro snoubence a manželské páry. Vždy je třeba, aby se účastnil muž i žena. Tento dobře propracovaný metodický postup vyučování obsahuje 4 setkání po 2,5 hodinách většinou v měsíčních intervalech. Kurs je spojen s praktickým procvičováním. Cena je 300 Kč a zahrnuje všechny učebnice. P. Balík doporučuje tento kurs také těm, kteří přistupují s nedůvěrou k této oblasti učení církve.

⇒Výstav eucharistie v našem kostele

Od 11. do 14. března bude probíhat v našem kostele celodenní výstav Nejsvětější svátosti. Každý den začne v 7.00 a bude ukončen mší svatou. Zájemci na modlitební stráž se budou zapisovat v sakristii. Tato iniciativa je vedena touhou modlit se za naši arcidiecézi.

⇒V sobotu 13. května 2006 se může naše farnost zúčastnit tradiční jednodenní vincentinské pouti do Luže. Vypravili bychom autobus od našeho kostela. Přihlašte se brzy v knihovně, autobus musíme objednat s dvouměsíčním předstihem.

● NOVINKY FARNÍHO WEBU aneb druhá pětiletka

Skoro jsem tomu sama nevěřila, ale je to tak. Farní web oslavil na podzim své pětileté výročí. Žádné oslavy se sice nekonaly, ale dárky jsme připravovali. S novým rokem budou postupně přicházet. Chtěli bychom vás s nimi alespoň v malém přehledu seznámit. Konkrétně pak sledujte dění na <http://strasnice.lantanet.cz>.

Jednou z nejbližších novinek bude možnost interaktivně se podílet na obsahu stránek – a to v diskuzním fóru. Předpokládáme, že témata se budou vázat převážně k naší farnosti, našemu webu, farním aktivitám nebo se budete touto formou spojovat s dalšími farníky a dělit se s nimi o své názory. Prostor k diskuzím bude uzamčen heslem, abychom se chránili nežádoucím vstupům.

Větší a zcela nově uspořádaný prostor na webu budou mít děti. Chystaná stránka bude mimo různých oznámení, článků pro děti a fotografií kupř. z farních dětských akcí obsahovat také rubriky pro registrované uživatele. Na nich si děti budou moci vyměňovat různé vzkazy a nápady nebo si spolu online povídat (chatovat).

Také naše farní knihovna bude prostřednictvím webovských stránek poskytovat informace o svém fondu. Doufáme, že se podaří brzy zprovoznit na webu jednoduchý katalog knihovny a možná tak získáme další čtenáře pro spoustu zajímavé literatury, kterou naše knihovna obsahuje.

Jelikož čím dál více lidí fotí digitálními fotoaparáty, daří se nám častěji získávat obrazový materiál z farních akcí. Pokud bude kvalitních a zajímavých fotek přibývat, umístíme na stránky více tematických fotogalerií. Pro umístění fotografií na web prosíme dodávat nejlépe původní soubory v plném formátu na disketě nebo CD. Po domluvě lze též jinou formou (e-mail nebo karta).

Malým zpestřením stránek s novinkami by se mohly stát ankety. Touto cestou se všichni dozvíme něco o návštěvnících našich stránek a pro nás, webmastery, budou odpovědi snad vodítkem pro další práci.

Jsme rádi, že stránky si nacházejí stále více příznivců a dokonce dostáváme od některých z vás i další impulzy k práci, doplňkům a změnám. Držte nám palce, mailujte, čtěte a prohlížejte, třeba budete potěšeni a mile překvapeni.

 Za tým webmasterů
 Helena Bartáková

O Mikulášské s anděly a čertem

Jananděl: „Hej, čerte, vylez ještě na chvíli, vždyť se pak celý rok neuvidíme!“

Vojčeščert: „No vona to nebude žádná škoda, už vás mám tak akorát po krk.“

Radkanděl: „Ale jdi, vždyť nám to tak hezky šlo. Víš, kolika dětem jsme udělali radost?“

Vojčeščert: „Vy možná, ale já tam od tohohle nejsem, nikomu jsem doufám radost neudělal a ani dělat nechci. Děkuju pěkně. Já jsem si tam přišel pro náký to pískle a ten zatracenej Mikuláš mi zase žádný nedal.“

Jananděl: „Pst! Kdyby to Mikuláš slyšel, tak ti vypráší kožich a nás dá zavřít do nebeského vězení pro urážku veřejného činitele.“

Radkanděl: „Tys na to už asi úplně zapomněl, jaké to je v nebeském vězení a asi se ti to zdá krásné oproti tvému zatracení, ale my tam nechceme. Vlastně, jak dlouho už jsi v pekle?“

Vojčeščert: „Něco vokolo pěti set miliard let. Ale kvůli tomu vašemu Mikulášovi mě nebudete okřikovat, jasný? Já jsem s nim skoncoval. To je každej rok to samý: ‚Čerte, čertiku, pojď nám pomoct s dětičkami, budeš je moci trochu postrašit a třeba se najde i nějaké, které si budeš moci vzít!‘ A já mu na to rok, co rok skočím. Už jsem s váma byl čtyřistašestkrát a nedostal jsem z dítěte ani nožičku. A letos? To bylo ještě horší než jindy. Plnej sál rodičů a dětí, když nic jiného, tak alespoň pořádněj strach jsem jim moh nahnat, ale Mikuláš hned, abych toho nechal.“

Radkanděl: „Vždyť i tak toho bylo až dost, několik dětí jsi dokonce rozplakal.“

Jananděl: „Víš, kolik utěšování to pak jejich maminky stojí?“

Vojčeščert: „A vod čeho tam asi jsem? Když mě nechcete, tak si mě neberte. Ale to by vám pak moc neklapalo, co? Nebe, to je samá dobrota a kdoví co eště, ale dělat špinavou práci a držet lidi ve strachu, to musí peklo! S tím si přece nahoře špinit křídla nebudete.“

Jananděl: „Nech už toho, vždyť to tam bylo tak pěkné. Jak to muzikanti před námi pěkně hráli a jak děti hezky zpívaly.“

Radkanděl: „A jak recitovaly a jak se hezky modlily. A kolik dostaly

dárků, to přece byla krása, ne?“

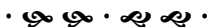
Vojčešcert: „Já vám dám krásu! O takovou já nestojím, a vůbec, du domu, do tepla. A vy si leťte, kam chcete a už mě nechte bejt. Nazdar!“

Jananděl: „Ahoj, čerte!“

Radkanděl: „Děkujeme, že jsi s námi šel!“

Andělé: „Tak zase napřesrok!“

Jana + Radka + Vojta

Prezentace knihy Teologie těla

6. prosince 2005 se také několik strašnických farníků zúčastnilo slavnostního představení uvedené knihy v Rytířském sále Senátu ČR.

Byla jsem příjemně překvapena. Velký sál byl z valné části obsazen mladými lidmi. Proslovy, které za církev měli pan nuncius Causero a pan kardinál Vlk a za politiky KDU-ČSL pan senátor Pithart a pan poslanec Kasal, byly krátké a výstižné. Pořad svižně a stručně střídavě moderovali náš pan farář P. Balík a mladá novinářka. Herečka Anna přečetla i krátké úryvky z uváděné knihy. V kulturní části jsme vyslechli skladby pro klavír a anglický roh, koncert pro housle, sborový zpěv a shlédli sólový i skupinový moderní tanec. Vše perfektně provedené mladými umělci. Gratuluji P. Balíkovi k uspořádání dokonalé kulturní akce.

Pro účastníky prezentace bylo v přilehlém sále připraveno občerstvení. Tam jsme už já a moje přítelkyně nešly a u šatny jsme se potkaly s osamělým panem kardinálem Vlkem, který také pospíchal domů. Pozdravily jsme se s ním a pozvaly ho, aby zase brzy navštívil Strašnice.

Zároveň jsem koupila obě nabízené knihy Jana Pavla II. – Kristus vás miluje a Teologie těla, a další výtisk Teologie těla nám věnoval P. Balík. Všechny si můžete vypůjčit v naší farní knihovně.

JaN

Adventní duchovní obnova – Příchovice

Naše adventní duchovní obnova nesla téma „Jak rozumět svým myšlenkám“ a byla vlastně tak trochu seznamovací, neboť byla první, na kterou se s námi vydal náš nový pan farář P. Balík.

V pátek 9. 12. odpoledne se ta část z nás, která se chystala do Příchovic autobusem (někteří se totiž svezli s panem farářem v autě), sešla před strašnickou farou a společně jsme se vydali na Černý Most, odkud náš autobus odjížděl. Cesta do severních Čech byla dlouhá, ale ne nekonečná, a tak jsme po několika hodinách vystoupili na zastávce, kde už na nás čekal pan farář s nabídkou odvozu

přímo do Příchovic. Nakonec jsme autem poslali pouze batohy a sami se rozhodli pro pár kilometrovou procházku, na jejímž konci nás čekalo vřelé uvítání na příchovické faře a hned po něm už připravená večeře. První večer jsme strávili vzájemným seznamováním s „domácími“ a skupinkou libereckých ministrantů, kteří dorazili krátce po nás. Nesmím zapomenout ani na hru na kytaru (neměli jsme nejmenší tušení, jaký je náš pan farář výborný kytarista) a zpívání adventních písní, které nás provázelo celým víkendem.

V sobotu jsme se po snídani nejprve vydali na krátkou procházku k nedaleké rozhledně Štěpánka a asi po čtvrt hodině marného čekání na její otevření, kdy jsme si uvědomili, že je prosinec, a proto nejspíš nebude platit letní otevírací doba, jsme se rozhodli vrátit zpátky. Tak trochu jsme taky oslavili narozeniny Zuzky D., která se je před námi neúspěšně pokoušela utajit. Do oběda ještě zbývala nějaká ta hodina, a tak jsme se konečně dostali k prvnímu povídání na již zmíněné téma „Jak rozumět svým myšlenkám“. Odpoledne se neslo ve stejném duchu jako dopoledne. Celý den jsme potom zakončili mší svatou v místním kostele.

V neděli jsme při mši zapálili třetí svíčku na adventním věnci, a pak už nás čekalo jenom balení a odjezd domů. Rozhodli jsme se vyměnit autobus za vlak, a tak jsme museli absolvovat poněkud delší cestu na nádraží do Tanvaldu. Zřejmě jsme úplně dokonale nedokázali odhadnout, jak moc nás zdrží sníh, který střídavě s náledím pokrýval cestu, po které jsme šli, nebo nás příliš zaujala kaplička, kterou jsme cestou potkali a chvíli obdivovali... zkrátka a dobře, vlaku, kterým jsme se chtěli dostat do Prahy, jsme mohli pouze z dálky zamávat. Naštěstí jel ale za dvě hodiny další, a tak jsme se domů, ačkoli o něco později, přece jenom vrátili.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu faráři za organizaci této obnovy a Janičce za organizaci cesty a myslím, že mluvím za všechny, když řeknu, že se celý víkend vydařil a že doufám, že podobných, jako tenhle, bude víc.

Barbora Tomková

1. ledna 2006

Ekumenickou bohoslužbu v našem kostele jsem sledovala v televizi. Nevím, kdo dělal scénář, ale nebylo mu co vytknout. Nepříliš dramatické modlitby, které vedli představitelé různých církví – za katolickou pan kardinál Vlček – oživovala režie pohledy na náš kostel ze všech stran. Ve stručném úvodu o vybudování prvního nového pražského kostela po roce 1990 se mihla i fotografie otce Mariana. V závěru bylo až dojemné, když se všechny církve společně modlily jeden Otčenáš. Snad křesťany bude v budoucnosti spojoval čím dál víc příležitostí.

JaN

Setkání ministrantů ve Strašnicích

Vše začalo tím, že 14. 1. 2006 dorazilo do strašnického kostela několik ministrantů naší farnosti, ministranti ze Lhotky z Prahy 4 a další, kteří přijeli se svými knězi. Všichni jsme se v učebně seznámili a potom šli ministranti naší farnosti ukázat ostatním kostel. Dohromady nás bylo celkem 26 ministrantů a 5 kněží – kaplan Kamil Vrzal ze Lhotky, kaplan naší farnosti P. Peter Kováč a P. Jaroslav Myškovský, P. Marek Myškovský a P. Vít Uher z Pražské arcidiecéze. Po prohlídce kostela jsme dělali nácvik na mši svatou, kterou měl sloužit P. Kamil Vrzal. Jelikož nebyl k dispozici varhaník, byla mše tichá. Ministrantů bylo tolik, že by se všichni k oltáři nevešli, a proto někteří seděli i v první a druhé lavici pro lid. Mše svatá probíhala naprosto normálně, jenom dvě starší paní nás sledovaly skrz prosklené zamčené dveře do kostela. Pohled na nás byl asi trochu zvláštní v tom, že v celém kostele bylo jen hodně ministrantů. Po mši svaté se ministranti rozdělili na dvě části. Starší šli na přednášku P. Marka Myškovského o svátostech a mladší šli připravit za pomoci P. Víta Uhra a P. Kamila Vrzala divadelní scénky, které pak měli předvést starším. Obě scénky se mladším docela povedly. První byla na motivy biblického příběhu O milosrdném samaritánovi a druhá byla O marnotratném synovi. Po skončení těchto scének, které se hrály ve farním sále, už na všechny ministranty čekal v učebně oběd. Byl to vepřový guláš a po něm ještě moučník. Během oběda se na nás byl podívat i P. Jan Balík. Po obědě psali starší ministranti malý test na to, o čem si povídali dopoledne a mladší probírali první svaté přijímání. Po testu jsme se všichni sebrali a šli do tělocvičny ZŠ Brigádníků, kde jsme se rozdělili na mužstva a hráli jsme fotbal. Po zápasech jsme se opět převlékli do civilu, rozloučili jsme se a rozešli se domů. Všem ministrantům se jistě takto strávený den líbil a navíc jsme měli možnost poznat ministranty z ostatních farností z Prahy a okolí.

Lukáš Kamarád

● MLÁDEŽ A NADĚJE – Doc. Petr Sak

ÚVOD K ČLÁNKU

Pedagog, ale zvláště ten, kdo je ve službě hlásání evangelia mladým lidem, si často klade nejrůznější otázky. Jak mladé oslovit? Jak na ně pozitivně působit? Jací vlastně jsou? Co je nejvíce ovlivňuje? Jak jim odpovídat na jejich otázky? Jaké argumenty jim při výchově nabídnout? Apod. Hledání odpovědí na základě nejrůznějších odborných či příležitostných diskusí je vždy velkým přínosem pro kvalitu služby. Vždyť před sebou máme stále se měnící mládež, která je zároveň ve svém hledání smyslu a Boha stále stejná. Jedna z oblastí, které nás jistě musí

zajímat, je: jakým směrem se mládež ubírá a kde v nových generacích objevit nadějně prvky a kde spočívají hlavní úskalí?

V takovéto diskusi hledáme společně a každý přidává své poznatky, které jsou přínosné, ale vždy omezené na osobní zkušenost nebo na vlastní obor, a proto jsou vždy částečné. Proto je třeba, aby se nad takovými otázkami sešlo mnoho nejrůznějších odborníků a praktiků: psychologové, sociologové, lékaři, ale i zpovědníci, pedagogové atd. Příspěvek doc. Saka, předního českého sociologa mládeže, je třeba chápat v tomto směru. Budeme-li hovořit o futurologii a o vývojových tendencích, riskujeme, že se opřeme především o své osobní pohledy a zkušenosti. Autor následujícího článku na základě své fundovanosti dokáže přinést i nejedno konstatování sociologicky zjistitelných faktů, která mnozí odborníci nemají odvahu prezentovat. Tak se jeho zamyšlení stává „hzenou rukavicí“, abychom se v plánování pastoračních kroků ubírali co nejpřínosnějším směrem.

P. Jenda Balík

Mládež a naděje. Naděje pro koho a k čemu

Petr Sak

Téma „naděje budoucnosti“ není zdaleka tak jednoznačné, jak se jeví na první pohled. Přinejmenším je třeba položit a zodpovědět dvě otázky. První zní naděje pro koho? Druhou otázkou je naděje vůči čemu? Mládež v podobě Hitlerjugend byla nadějí pro Hitlera, budovatelská generace mládeže byla nadějí socialismu padesátých let, mládež šedesátých let byla nadějí pro socialismus s lidskou tváří, mládež listopadového převratu je nadějí neoliberálního kapitalismu, mládež na milionových shromážděních s Janem Pavlem II. je nadějí katolické církve. Největší míra potenciality, tedy svým způsobem naděje, je při vzniku života v podobě individuální lidské entity v lůně ženy. Od tohoto okamžiku se potencialita jednak realizuje, jednak snižuje a to ještě v lůně matky. Potenciál může být totálně zničen zabitím plodu, výrazně snížen konzumací alkoholu, drog a nikotinu matkou. Životní pole matky, které se stává i životním polem nového jedince, ohrožuje rodící se život nejdříve ve složce biologické - (znehodnocené životní prostředí, chemizovaná potrava) a po narození postupně i ve složce sociální a mentální.

Od maxima potenciality při vzniku individuálního života v lůně matky, po smrt jedince, potencialita se realizuje a klesá až po okamžik smrti, který v sobě obsahuje nulovou potencialitu a její maximální objektivizaci. Člověk je individualita, ale současně je i součástí sociálního pole. Proto do jaké míry dojde k realizaci potenciality, záleží na společnosti, a na pozici ve společnosti, do níž se jedinec rodí. Mladá generace je vždy nadějí společnosti, ať je společnost

jakákoliv, protože bez mladé generace není možná rozšířená reprodukce, znamenající pohyb života, ale dokonce ani prostá reprodukce, znamenající zachování života.

Současná mládež se bude do budoucna vyvíjet ve směru naplnění své potenciality a vyrovnání se současnými společenskými vlivy. Současnou společnost charakterizuje medializace a virtualizace života a v tomto směru bude také mládež výrazně ovlivňována. Reklama, „zlaté tele“ a mediální manipulace to jsou základní principy, na nichž je naše společnost organizována. Výsledkem jsou prozatím masově rozšířená šikana mezi dětskou populací, růst trestné činnosti dětí a její brutality, růst domácího násilí, snížení věku trestní odpovědnosti dětí, snížení věku pro sexuální život dětí, hluboko pod hranici, kdy sex dívky zdravotně poškozuje, společenská adorace deviací jako je homosexualita, snížení zájmu o to mít děti a pokles porodnosti pod hranici prosté reprodukce. Mít děti je neekonomické, ztěžuje kariéru žen, zatěžuje odpovědností a je v rozporu s šířícím se hedonismem. Proto jsou děti nahrazovány psy a kočkami.

Již dnes je současná generace mládeže diferencována. Tato diferenciaci bude pokračovat i v dalších fázích života. Základním diferenciačním faktorem je schopnost odolávat dekultivačním tlakům společnosti, působícím především prostřednictvím médií. Tuto diferenciaci bych ilustroval na jednom příkladu. Žádná generace mládeže nebyla tak sekularizovaná a konsumně orientovaná jako ta současná, a v žádné generaci mládeže pravděpodobně nebyly skupiny s tak hlubokou spiritualitou, jako v té dnešní.

Vedle prohlubující se diferenciaci současné generace mládeže můžeme očekávat rozšiřování se generačních rysů jako je růst formální vzdělanosti (téměř 40 % současné mládeže získává terciární vzdělání), rozšiřování životního pole, zvláště o evropskou dimenzi (kolem 15 % současné mládeže již studovalo v zahraničí). Charakteristické pro tuto generaci a civilizačně nové však bude transformace života v jednotlivých životních fázích a v životní dráze prostřednictvím digitalizace životního stylu a životního pole a život v kyberprostoru. Lze očekávat takové změny jako je náhrada poznávání za sběr informací a proměny osobnosti vyplývající z prolnutí člověka a digitálních technologií. Za nové kompetence počítačové gramotnosti pravděpodobně člověk zaplatí oslabením hlubinných vrstev osobnosti jako je imaginace, kreativita, intuice a spiritualita. Také sociální kompetence se promění, mezilidská komunikace, interakce a spolupráce se budou digitalizovat a přesouvat do kyberprostoru. Nová temporalita a prostor virtuální reality budou zpětně modifikovat časoprostor přirozeného světa a životní pole člověka. Současná mládež je generačním subjektem těchto inovací civilizačního rozměru. Je takovéto směřování generace nadějí? Nadějí pro koho a pro co? Pro společnost, pro utváření evropské identity, pro vývoj lidské civilizace, pro kosmickou evoluci, pro naplnění Božího záměru?

● MINIROZHOVOR

Opravdu mě velice těší, že vám po článku doc. Saka mohu nabídnout rozhovor se dvěma mladými lidmi, kteří opravdu nadějí, v tom nejlepším slova smyslu, jsou.

Slečna Zuzana Provazníková a pan Kryštof Suchý – nejmladší farní varhaníci.

ZUZKA

1. Malé představení se - kde a co studujete a vaše plány po ukončení studií.

Studuji 3.ročník druhé lékařské fakulty v Motole a studium mě baví. Na jaký obor, dá-li Bůh a dostuduji, se budu specializovat, ještě nevím. Asi by se mi líbila nejvíce pediatrie.

2. Jak jste se dostala ke hře na varhany, byly hned na počátku vašeho hudebního snažení?

Když jsem šla do první třídy na základní škole, přihlásili mě rodiče do ZUŠ Olešská na klavír.

Měla jsem výbornou a nesmírně trpělivou paní učitelku, která mě provedla i obdobími, kdy mě zrovna moc nebavilo cvičit...

Jednou se mě na hodině paní učitelka Mňuková zeptala, jestli bych nechtěla zkusit hrát i na varhany. Já jsem s radostí souhlasila. Zařídila mi to u pana učitele Krušiny, varhaníka v kostele sv. Martina ve zdi, který v ZUŠ učí hudební nauku a samozřejmě hru na varhany.

3. Předpokládám, že za začátkem vašeho hraní v kostele stojí otec Jan, přemlouval vás dlouho? Co se vám zdálo nejobtížnější?

Opravdu, k hraní na mších svatých mě nepřivedl nikdo jiný než otec Jan. Samozřejmě s laskavostí, trpělivostí a důsledností jemu vlastní. Vysvětloval mi co a jak, půjčil mi své vlastní doprovody ke Kancionálu, ze kterých hraji dodnes. Nedal se odradit ani mými častými neúspěchy.

Když jsem chodila do kostela cvičit, nechtěl, jak říkal, abych hrála „pořád jen věci do hudebky“. Dohodli jsme se, že budu vždy alespoň čtvrt hodiny cvičit písničky z Kancionálu.

Obtížné pro mě bylo asi především hrát před lidmi a nebýt přespříliš nervózní, zvolit správné tempo, nechat dostatečné pauzy na nádech, naučit se větší množství doprovodů v ne moc dlouhém čase.

Tyto věci asi chtějí zkušenost a doufám, že se mi bude dařit nedostatky stále více odstraňovat.

4. Jaké jsou nástrahy našich farních varhan? Kolik času vás stojí příprava na mši sv.?

Na naše farní varhany se hraje moc dobře. Možná jen pedál mají jiný, než na který jsem byla zvyklá.

Co se nástrah týče, čas od času se stane, že se nerozsvítí nějaký rejstřík, takže nevím, které mám vlastně zapnuté a které ne. Jednou se mi zřítíl mikrofon.

Doba, kterou se připravuji na mši svatou, závisí na písničkách, které se budou zpívat a na příležitosti. Ve všední den a zvláště pokud jsem již písničku několikrát hrála, se nepřipravuji moc dlouho. Před svátkem jsem ale ráda, když mohu alespoň 2 hodiny hrát. Samozřejmě mám-li čas cvičit vícekrát, je to jen lepší.

5. Jakou hudbu posloucháte ve svém volnu?

Z hudebních skladatelů mám moc ráda Bacha a Mozarta.

Co se písniček týče, líbí se mi všechny hezky melodické s pěkným textem. Moc ráda poslouchám Svěrákovy písničky, hodně Nohavicových.

KRYŠTOF

1. Malé představení se - kde a co studujete a vaše plány po ukončení studií.

Studuji čtvrtým rokem hudební režii na AMU.

V budoucnu bych se však raději věnoval hře na klavír. To všechno však záleží především na Boží vůli.

2. Jak jste se dostal ke hře na varhany, byly hned na počátku vašeho hudebního snažení?

Varhany byly spíše na konci. Na počátku stál samozřejmě klavír. Už jako malý jsem však měl k varhanům podvědomou úctu. Dalo by se říci, že hrát na ně bylo pro mě do jisté míry i snem.

3. Předpokládám, že za začátkem vašeho hraní v kostele stojí otec Jan, přemlouval vás dlouho? Co se vám zdálo nejobtížnější?

To jste uhodla správně. Otec Jan stojí za více věcmi v mém životě. Přemlouvat mě nemusel, první hraní, o které mě požádal, byla myslím nějaká svatba, jenže už nevím čím. Nejobtížnější bylo pro mne překonat pedál, u klavíru jsou totiž jen dva, maximálně tři pedály, z nichž se používá zpravidla jen jeden. A u varhan jich máte dvacet devět.

4. Jaké jsou nástrahy našich farních varhan? Kolik času vás stojí příprava na mši sv.?

Základní nástraha je v tom, že jsou elektrické. Tím je výrazně omezen počet použitelných rejstříků. Některé totiž, s prominutím, mečí jako koza.

Na mši svatou se připravuji zpravidla hodinu týdně, podle toho to taky vypadá.

5. Jakou hudbu posloucháte ve svém volnu?

Ve svém volnu poslouchám v podstatě cokoliv, většinou je to něco jiného než klasika, třeba Nohavica nebo Plíhal, z velké části taky jazz, ten mám moc rád.

Oběma vám děkuji.

Marie Mocová

● ÚVAHA

Když si připomínáme 31. ledna sv. dona Bosca, tohoto velkého vychovatele 19. století, napadá mě, že jeho odkaz je stále aktuální a podobní vychovatelé jsou potřební i dnes. Vždyť i v tomto moderním 21. století je stále spousta dětí s tzv. „výchovnými problémy“ a bohužel jich i u nás v posledních letech spíše přibývá. Don Bosco se ujímal těch nejchudších a nejvíce zanedbaných dětí, které se potloukaly po ulicích a snažil se je přimět ke změně života a smýšlení. Místo výhrůžek, trestů a případného vězení jim nabídl laskavou péči, zábavu, ale i práci a vzdělání. „Svým chlapcům“ věnoval celý svůj život a láska, kterou u něho nacházeli způsobila, že z těchto vyvrhelů společnosti vychoval dokonce i světce (sv. Dominik Savio).

I v dnešní době je u nás tzv. narušená mládež. Stejně jako v době dona Bosca jsou i dnes děti bez domova, které nemají ani základní vzdělání a mnohdy žijí na ulici. Nemají funkční rodinu, nikoho, kdo by se o ně zajímal. Když se pak ocitnou v zařízení, kde se s nimi zachází vlídně, je o ně dobře postaráno a každému zvlášť je věnována laskavá pozornost, bývají překvapené a mění se před očima. V dnešní ateistické době sice většinou neuznávají křesťanské hodnoty, ale lásku a pozornost ochotně přijímají všichni i dnes – a po čase i oplácejí.

Proto je sv. don Bosco vzorem a učitelem všem, kteří se starají především o opuštěné a zanedbané děti a jeho příklad a výchovné metody jsou účinné a hodné následování dnes stejně jako v jeho době. Stále platí, že zlo se přemáhá láskou.

Marta G.

● PRO DĚTI

Ahoj děti,

také vám Vánoce tak rychle uběhly? Než jsem se nadála, bylo po nich. Já do práce, vy do školy. Ještě, že se dá bruslit a kousek od Prahy už i lyžovat. Co nevidět budou jarní prázdniny, spousta z vás pojede na hory. Dost se vás také přihlásilo na jarní prázdniny na Vesmír do Orlických hor s naším panem farářem J. Balíkem. Kdo by měl ještě zájem, může se přihlásit v sakristii, dostane přihlášku a všechny potřebné informace.

Už aby tu ty prázdniny byly!

Jenže než začnou prázdniny, čeká nás vysvědčení. A někdy je to problém. Taky se vám stalo, že jste se opravdu poctivě učili a dostali horší známku a někdo, kdo učení odbývá a neučí se a všechno opíše, má nakonec stejnou nebo dokonce lepší známku? Mě to vždycky dost mrzelo. Pak mě to mrzelo i na našich dětech, když jsem viděla, jak se snaží a známka nic moc. Jenže pak i bylo vidět, jak jeden se matematiku šprtá, stojí ho to spousty sil a druhý se ji ani učit nemusí a má jedničky. Ten si zas kolikrát nevěděl rady s češtinou.

Mají to těžké i učitelé, když chtějí být spravedliví.

Jak nás asi hodnotí samotný Pán Bůh?

Nějaký počítačový šotek se to pokusil napodobit – výsledek vidíte v příloze.

Co se pro vás, děti, chystá?

Masopustní karneval –

v sobotu 25. února od 14, 30 v tělocvičně Základní školy Brigádníků.

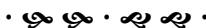
Jako na každý správný karneval přijdou děti v maskách, budeme soutěžit a hrát si, nebudou chybět ani odměny.

Pro všechny je nutné přezutí do tělocvičny!!!

Pečení misijních koláčků –

v sobotu 25. března od 14 hodin na faře v učebně budeme jako každoročně společně péci koláčky. Po mši sv. v sobotu večer a v neděli je budeme nabízet za dobrovolný příspěvek. Výtěžek zašleme na konto Papežského misijního díla dětí, které pomáhá našim malým kamarádům v rozvojových zemích.

Ahoj Lída

Plánované akce na velké prázdniny 2006

A) Pro mládež (přibližně od 14 do 30 let):

Na kolech po Šumavských hvozdech

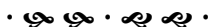
Od 2. do 8. července s mládeží, P. Balíkem a Lídou Buriánovou projedeme celou Šumavu. Každý den bude také duchovní program. Nebudeme bláznit, tak se nebojte přihlásit.

Tradiční Slovensko netradičně

Od 4. do 12. srpna se koná cestování po slovenských horách. Na podrobnosti se můžete těšit, bude to stát za to. A hlavně: program bude vhodný jak pro nenáročné, tak se najde i něco pro „radikály“. Mládež doprovází P. Balík a P. Kováč.

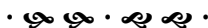
Celostátní setkání animátorů v Litomyšli !!!

Pořádá Sekce pro mládež ČBK od 13. do 19. srpna 2006. Je vhodné pro mladé, kteří se angažují ve farnosti. Základní osu programu bude tvořit prohloubení katechismu. Na programu zajímavé přednášky, škola modlitby a hlavně je možné poznat mnoho podobně angažujících se mladých. Počítá se s 500 účastníky. Podrobnosti: www.signaly.cz

B) Letní tábor pro děti

Od 21. srpna do 1. září zveme děti na skvělý tábor, který povede P. Jan Houkal a Lída Buriánová. Koná se v Jitřavě a bude to stát za to!

Zpráva o finanční situaci farnosti za rok 2005:

Stav k 1. lednu 2005 (zbytek z předešlého roku):	408 988,80
Výdaje za rok celkem:.....	925 867,50
Příjmy za rok celkem:.....	737 386,50
Rozdíl příjmů a výdajů:.....	- 188 481,-
Stav k 1. lednu 2006:.....	220 515,90

Základní příjmy:

- sbírky:.....	602 376,-
- dary:.....	90 700,-

Základní výdajové položky:

- plyn:.....	104 257,-
- el. energie:.....	102 068,50
- pojištění:.....	18 732,-
- vodné:.....	13 905,-
- odeslané sbírky na různé účely:.....	202 000,-
- 10% ze sbírek pro arcidiecézi (za dobu od srpna 2004 do června 2005):.....	96 000,-
- alarm:.....	9 000,-
- květinová výzdoba:.....	8 000,-
- bohoslužebné výdaje.....	27 375,-
- opravy.....	75 791,-
- nákup materiálu (např. bojler, počítač).....	79 500,-

Milí farníci,

co tato zpráva říká?

Chod farnosti je závislý výlučně na Vašich příspěvcích do sbírek nebo na Vašich darech. Za vše Vám Pán Bůh odplatí.

Průměrně každý návštěvník kostela dá (včetně dětí) v neděli do sbírky 12,- Kč.

Studium finančních uzávěrek několika minulých let konstatuje:

1) Zvyšují se výdaje na energie.

2) Již několik let se ve farnosti více utratí, než se vybere. Ztráty se hradí z peněz, které zbyly z 90. let.

3) V dalších letech musíme náš rozpočet postavit vyrovnaně, protože již zdroje z minulosti nemáme.

Proto prosím:

1) Na veškeré vyšší částky, které chcete farnosti věnovat, můžeme vystavit potvrzení o daru a vy si ho můžete zahrnout do daňového vyúčtování.

2) Máte-li možnost ze své nebo z nějaké firmy získat dar pro chod naší farnosti, budu vděčný, když ho vyjednáte a zařídíte. Tak bychom mohli snadno povzbudit náš rozpočet.

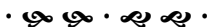
Bratři a sestry,

děkuji Vám za obětavost a věřím, že nám bude i nadále Bůh žehnat.

P. Jan Balík

P.S.

Stále jednáme o nedořešeném pozemku bývalé cesty. Do konce roku 2006 musíme věc dořešit a stále nám hrozí, že budeme muset pozemek odkoupit za 250 000,- Kč.

Řada je na mně

Jaká síla by vznikla z toho, kdyby všichni křesťané opakovali: „I já jsem církev“. A kdyby každý přispěl svým dílem k činnosti biskupa se slovy:
Nyní je řada na mně.

Ted' začnu. Ted' se budu snažit vytvářet společenství. Už nechci být sám.
Chci hledat svou cestu s ostatními. S nimi žít život. I kdyby nás bylo málo, chci začít.

Budeme se modlit po domech. Budeme číst společně Bibli. Budeme společně slavit eucharistii.

Budeme si pomáhat. Budeme mít všechno společně.

Náš život bude osvěcen evangeliem. A pevně věřím, že by se v těchto společenstvích našlo řešení i na ten hrozný a zneklidňující problém kněžských povolání.

Ze společenství modlitby, z církve, která je skutečně společenstvím a která žije vírou intenzivně, se automaticky stane pravý seminář. Tam, kde se hlásá Slovo, přichází Duch, a úkolem Ducha je vytvořit církev – každému přidělí charisma. Jsem opravdu přesvědčen, že charisma kněžství se bude nyní rodit v těchto vyspělých komunitách plných víry a modlitby.

Proč se bát?

Bůh je Bohem a nedopustí, aby jeho církvi chyběli pastýři, které potřebuje.

C. Carretto – Myšlenky na každý den

INFORMACE O SPOLEHLIVÝCH FIRMÁCH A PRACOVNÍCÍCH, VĚTŠINOU Z ŘAD FARNÍKŮ

		Telefon, M = mobil
opravy televizí, videa a veškeré elektroniky	František Šika	274 860 048 M 603 856 946
realitní služby, koupě, prodej a výměny bytů a domů, právní pomoc aj.	fa Ing. P. Šrámek	zázn. 224 256 445 272 766 015 (po 20. hod.)
němčina - výuka, překlady, příprava na zkoušky, jedn. i skupiny, i dochází	Dr. V. Holub, CSc.	274 813 231
doučování jaz. - Aj, Nj	Josef Voráček	272 651 059
pořízení videozáznamu z rodinných událostí	František Novák	M 724 224 213
švadlena - opravy a úpravy oděvů, šití na zakázku (i z kůže), opravy výšivek a krajk	Zuzana Bartáková	274 820 128

Bohoslužby v našem kostele:

pondělí – pátek 18 hod.

sobota 7, 18 hod.

neděle 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši svaté

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši svaté

Farní knihovna půjčuje knihy: středa 16.30 - 17.45 hod.
neděle 10 - 11 hod.

Výuka náboženství: dle rozvrhu

Rozhovory o víře pro mládež: úterý 18.45 – 20 hod. v klubovně

Chrámová hud. skupina KAAOKAZHATIA: zkoušky-neděle od 9.15 hod. v klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce na nástěnkách a kalendář na <http://strasnice.lantnet.cz>

Vydává farnost u Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.
Redakčně zpracoval kolektiv.